TINEREŢE ŞI EXCELENŢĂ LA ANIVERSAREA UNIVERSITĂŢII BABEŞ-BOLYAI

(Costin Popa – 30 iunie 2009)

Reputata instituţie de învăţământ superior din Cluj-Napoca se află în plină sărbătorire la 90 de ani de la înfiinţare. 12 mai 1919 a fost data la care se punea în mişcare procedura de întemeiere a Universităţii româneşti din Cluj, pentru ca la 1 noiembrie, acelaşi an, porţile tânărului aşezământ să se deschidă. Regele Ferdinand I rostea la 20 februarie 1920, în Aula Magna, discursul inaugural. Respectând reperele de acum 90 de ani, clujenii şi-au propus să desfăşoare celebrările în perioada mai 2009 – februarie 2010. Momentele istorice au fost rememorate recent de rectorul Universităţii Babeş-Bolyai, prof. univ. dr. Andrei Marga, cu prilejul unui concert aniversar care a avut loc în Auditorium Maximum al Colegiului Academic. În scurta sa alocuţiune, profesorul a reamintit misiunea instituţiei, aşa cum a fost statuată prin cuvântul de atunci al regelui: „Am ferma convingere că tânăra universitate română ai cărei naşi suntem astăzi va şti să răspundă în viitor tuturor aşteptărilor mele. Aşezată într-o ţară în care diferitele naţionalităţi au trăit fiecare viaţa lor proprie culturală şi intelectuală în raport cu aspiraţiunile lor etnice şi cu puterile lor civilizatoare, ea are frumoasa menire de a deschide uşile sale tuturor acelora care au dorinţa să se încălzească la razele luminii ei arzătoare, dovedind lumii întregi că, în România întregită, ştiinţa nu face deosebire cărui neam îi aparţine tânărul studios. Cu aceeaşi dragoste îi va primi pe toţi sub aripile ei materne. Închinat adevărului, pe căi de dreptate - singurele care duc la concordia dintre diferitele seminţii ale lumii, acest aşezământ de înaltă cultură va putea fi de folos neamului şi umanităţii, cinstindu-se şi cinstindu-ne deopotrivă prin munca sa ştiinţifică."

Gândit de maestrul Ionel Pantea, programul dimineţii de concert a avut o diversitate bine structurată în îmbinarea dintre tinereţe şi excelenţă, în integrarea variată a genurilor. Prezenţa pe podium a excelentei Orchestre a Filarmonicii de Stat „Transilvania" sub bagheta energetică a lui Gheorghe Victor Dumănescu a fost garanţia unei calităţi deosebite în lectura unor cunoscute opusuri simfonice, potrivit alese evenimentului, deopotrivă luminos şi festiv. Mă gândesc la uverturile „Cavaleria uşoară" de Suppé şi „Academica" de Brahms, cea din urmă incluzând celebrul imn „Gaudeamus igitur", ascultat şi intonat de asistenţa în picioare.

Secvenţele de operă nu puteau să lipsească şi maeştri de mare rezonanţă internaţională, soprana Leontina Văduva şi basul Ionel Pantea, au pus pecetea artei lor pe momente precum Intrarea Hannei Glawari („Văduva veselă" de Lehár), aria Laurettei („Gianni Schicchi" de Puccini), aria lui Figaro „Non più andrai" („Nunta lui Figaro" de Mozart). Aplomb, şarm şi sinceritate expresivă pentru Leontina Văduva, umor fin, ideală pliere stilistică, timbralitate generoasă pentru Ionel Pantea, care şi-a declarat odată în plus apetenţa pentru portativele maestrului de la Salzburg. A apărut firesc apoi ca „La ci darem la mano" din „Don Giovanni" de Mozart să fie duetul excelenţelor. Este locul să notez că maestrul Pantea şi-a adjudecat şi rolul de prezentator, funcţiune cu care a animat sala printr-un comperaj inspirat, din care nu au lipsit glumele de bun gust.

Glasul plin de senzuale armonice al mezzosopranei Liliana Mattei Ciucă, condus cu omogenitate în frazare, s-a remarcat în aria Dalilei „Amour, viens aider ma faiblesse" („Samson şi Dalila" de Saint-Saëns), în Seguidilla („Carmen" de Bizet) şi, împreună cu cel al sopranei Anita Hartig, în duetul Lakmé-Mallika din „Lakmé" de Delibes. Foarte tânăra Anita are un uriaş potenţial vocal pe care trebuie să-l valorifice din plin, şi cât mai repede, în teatrele din ţară şi străinătate. L-a probat

acum în aria lui Mimì („Boema” de Puccini), în Ceardaşul Rosalindei din „Liliacul” de Johann Strauss, cântate cu inteligenţă de expresie, accente bine cumpănite şi limpezime. În duetul de la finele primului act al „Boemei” l-a avut partener pe tenorul oaspete de la Bucureşti, Marius Manea. Artistul a mai interpretat „Che gelida manina” din aceeaşi „Boema”, ca şi „Quando le sere al placido” din „Luisa Miller” de Verdi, vădind o bună înclinaţie către scriiturile italiene. Şi tânărul bariton Cozmin Sime este posesorul unei voci plăcute şi afişează o preocupare solid direcţionată către încadrarea stilistică. A dovedit-o în aria Contelui („Nunta lui Figaro” de Mozart) şi în cea a lui Evgheni Oneghin din opera omonimă ceaikovskiană. Anita Hartig, Liliana Mattei Ciucă, Marius Manea şi Cozmin Sime şi-au reunit glasurile pentru Cvartetul din actul al IV-lea al operei „Rigoletto” de Verdi.

Dar nu numai opera şi opereta au fost vedetele de la Auditorium Maximum. Şi-au mai dat concursul Corul de Cameră „Psalmodia Transilvanica” al Facultăţii de Teologie Ortodoxă a Universităţii Babeş-Bolyai (dirijor, părintele Vasile Stanciu), Ansamblul de muzică tradiţională românească „Icoane”, Trio transilvan, Ansamblul de muzică tradiţională maghiară şi, nu în ultimul rând, faimosul taragotist Dumitru Fărcaş. Succes pe toată linia!

După cum a anunţat profesorul Marga, cel de-al doilea concert aniversar va avea loc în deschiderea anului universitar 2009-2010.

La mulţi ani, Universităţii Babeş-Bolyai!